

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

Meses de negociació

L'article 34 de l'ebep estableix que s'ha de constituir una Mesa General de Negociació dins l'àmbit de cada CCAA. Les seves competències estan relacionades amb les condicions de treball de les persones empleades dins del seu àmbit.

Aquestes meses poden acordar que es constitueixin Meses Sectorials en atenció a les peculiaritats de sectors concrets.

A l'àmbit de l'Administració de la Generalitat hi ha una Mesa General i diferents Meses Sectorials, entre elles la Mesa de tècnics i administratius, que és el sector en el qual estem enquadrats.

1. Mesa General de negociació

Una qüestió que pertany a l'àmbit de negociació de la Mesa General és la de la recuperació de les pagues extraordinàries retallades pel Govern de la Generalitat durant els anys 2012, 2013 i 2014.

En data 20.01.16 el Ple del Parlament va aprovar la Resolució 7/XI en què instava el Govern a retornar als empleats públics de la Generalitat la paga extraordinària retallada l'any 2012 entre els anys 2016 i 2017 (màxim el primer trimestre de 2018) (punt 1 de la Resolució).

Així mateix, el Parlament va instar el Govern a convocar, de manera urgent, la Mesa General de la Funció Pública per iniciar les negociacions (punt 2 de la Resolució)

Més de tres mesos després la qüestió del retorn de la paga continua en via morta. La reunió de la Mesa General prevista per al dia 7 d'abril fou unilateralment cancel·lada pel Govern amb l'excusa que l'exigència del Govern central de reduir la despesa impedia "de moment" la devolució.

Tanmateix, la necessitat de complir amb els objectius de dèficit existia ja quan el Parlament va ordenar la devolució. No estem per tant davant d'un nou escenari. Amb la Resolució esmentada el Parlament l'únic que fa és fixar un criteri a l'hora d'elaborar el Pressupost. Establir que aquest ha de contenir una reserva per a fer front a la devolució.

El Govern doncs, amb l'acord de suspendre la reunió de la Mesa General on s'havia de tractar sobre la devolució de la paga extraordinària de 2012, va contra la Resolució del Parlament que, en el seu punt 1.c) instava específicament el Govern a:

No prendre altres acords que limitin o impedeixin la recuperació de la paga extraordinària del desembre del 2012 als treballadors públics de la Generalitat.

Un cop més doncs, som els empleats públics els que hem de patir les conseqüències de l'arbitrarietat d'aquest Govern, ara disfressat sota unes altres sigles, que no reconeix ni tan sols l'autoritat del propi Parlament que el va nomenar.

La propera reunió de Mesa General està prevista, si l'Administració no torna a anul·lar-la per al dia 20 de maig.

Continua pendent a més, sota l'excusa que cal aprovar la llei de pressupostos, el reconeixement dels dies addicionals de vacances. La demora entenem que no està justificada. Al final, el reconeixement es farà quan ja hagin passat les vacances. Ens trobem davant de l'Administració més reaccionària, en matèria de restitució de drets al personal, de tot l'Estat.

2. Mesa Sectorial de Negociació

Dels diferents temes tractats en les darreres mesos de "negociació" (el nom és simbòlic), destaquem alguns que poden tenir un cert interès.

2.1. En relació al permís per canvi de domicili

Un dels temes de l'ordre del dia de la Mesa Sectorial del dia 25 d'abril es referia als permisos que generen dies diferents en virtut del criteri de localitat. Dins d'aquest apartat, hi havia la qüestió dels dies de permís per canvi de domicili.

L'ebep estableix en el seu article 48.b) que per trasllat de domicili sense canvi de residència és té dret a un dia. Aquí, Funció Pública ens aclareix que "la referència a la 'residència' s'ha d'entendre referida a la 'localitat' on té el domicili el treballador".

La interpretació és tendenciosa ja que en introduir l'expressió "localitat" Funció Pública preconstitueix la situació per a aplicar el més que discutible criteri en virtut del qual:

Als efectes de la concessió dels permisos es considera que es tracta de la mateixa localitat en el cas dels municipis els nuclis urbans dels quals estiguin units sense solució de continuïtat per raons urbanístiques o similars i que disposin de serveis de transports urbans col·lectius comuns.

Es limita per aquesta via el nombre de dies dels que es pot gaudir pel fet que dos municipis siguin limítrofes i tinguin unida la part urbanitzada. Nosaltres entenem per “residència” cal entendre “municipi”¹.

Per als casos en què hi ha canvi de localitat i que no preveu l'ebep, l'article 96.1.b) del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre (la nostra norma de funció pública) estableix que es poden concedir fins a 4 dies.

En base a la indefinició del que significa “fins a 4 dies” Funció pública va establir els criteris per a concretar aquest termini en funció de la distància:

Fins a 15 Km: 1 dia

De 16 a 50 Km: 2 dies

De 51 a 150 Km: 3 dies

Superior a 150 Km: 4 dies

El “Manual d'acollida”² de l'ATC es limita a dir que hi ha fins a 4 dies, sense aportar cap més informació ni, per tant, utilitat específica al respecte.

Amb l'establiment d'un mínim de 15 Km es limita novament el dret ja que encara que no hi hagi continuïtat urbanística entre municipis només es concedeix 1 dia.

Entenem que fixar un lloc de residència més enllà de 150 Km per a gaudir de 4 dies, reconeguts per la nostra norma de funció pública, suposa buidar de contingut el dret a gaudir de 4 dies. Com ja passa amb altres Administracions, quan el trasllat és fora del domicili (és a dir, fora del terme municipal) s'haurien de donar 4 dies i punt. Al cap i a la fi, la dificultat del trasllat és més funció del que cal traslladar o de les gestions que cal fer per traslladar-se que no pas de la distància a la que s'ha de traslladar.

2.2. Permís per mort, accident o malaltia greu d'un familiar

Dins encara dels permisos que generen un nombre de dies diferent segons el criteri de localitat trobem el que estableix l'article 48.a) de l'ebep.

Si es tracta d'un familiar de primer grau: 3 dies a la mateixa localitat, 5 dies diferent localitat

Si es tracta d'un familiar de segon grau: 2 dies a la mateixa localitat, 4 dies a diferent localitat

¹ Cal tenir en compte que l'article 77.1 del Decret 315/1964, de 7 de febrer (Llei de Funcionaris Civils de l'Estat) obligava el funcionari a residir en el mateix terme municipal on treballava, per això la normativa estatal sobre trasllat de domicili no preveu el trasllat amb canvi de residència. De la lectura conjunta de l'article 77.1 esmentat i de l'article 48.b) de l'ebep, resulta que cal identificar “residència” amb “municipi”, ja que el dit article 77.1 utilitza l'expressió “terme municipal”.

D'altra banda, el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans dona dues accepcions que, en qualsevol cas suposen un àmbit territorial inferior al municipi: 1. Entitat urbana sense jurisdicció pròpia, formada, en general, per un nombre relativament escàs d'habitants. 2. Poble o lloc determinats.

² https://atc.extranet.gencat.cat/documents/82130/121372/Manual_Acollida_ATC_abril2016.pdf/bda1fead-fe1b-40e6-9919-c05a58b5215d

Per localitat cal entendre la del lloc de treball, en virtut del que estableix l'article 19 de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de conciliació de la vida personal, familiar i laboral³.

Volem ressaltar en aquest punt que el Manual d'acollida de l'ATC (actualitzat segons ens diu la pàgina corresponent de la intranet, el 15.04.16) indica que aquest permís és de dos dies laborables, llevat de quan el fet es produeix en un municipi diferent, en el qual cas són 4 dies.

Aquest "Manual" encabeix dins del mateix sac tant el parentiu de primer grau com el de segon grau ja que parla "d'un familiar fins al segon grau". És a dir dels mateixos dies es disposa en relació a un familiar de primer grau com en relació a un de segon grau.

Naturalment el que diu aquest Manual en relació a aquesta qüestió és erroni. Podríem suposar que es tracta de la còpia d'una norma anterior derogada, però cap norma anterior barrejava els permisos en relació a parents de primer grau i en relació a parents de segon grau.

No ens consta cap norma ni instrucció de Funció Pública que estableixi que s'han de realitzar en un termini de 10 dies des del fet ni que impedeixi que es pugin fer de manera discontinua. Tanmateix, l'ATC, segons el seu quadre de permisos sí que exigeix que es gaudeixin dins dels 10 dies del fet causant. Entenem però, atesa la manca de norma al respecte que aquest límit ha de ser merament orientatiu.

Tot i que la norma parla de parentiu de primer o segon grau, caldrà incloure, per extensió, com ja ho ha fet la jurisprudència, el parentiu per adopció o acolliment. Entenem que es tractaria d'un parentiu de primer grau.

Una altra qüestió en relació a aquest tema és la de la documentació justificativa en els casos de parentiu per afinitat, on s'arriba a demanar dos llibres de família. Pensem que, llevat la detecció de pràctiques abusives, n'hi hauria d'haver prou amb una declaració jurada.

2.3. Permís per hospitalització

Un altre permís vinculat al criteri de la localitat és el d'hospitalització, establert a l'article 19 de la Llei 8/2006, de 5 de juny, anomenada normalment Llei de conciliació.

Aquest permís és de 2 dies laborables (per tant no hàbils, que inclouria els dissabtes) si el fet causant es produeix al mateix municipi del centre de treball i 4 dies laborables si es produeix en un municipi diferent del lloc de treball (excepcionalment 6 dies).

La norma parla aquí clarament de "municipi" i no de "localitat", per tant, no regeix el, més que discutible, criteri de Funció Pública en virtut del qual els municipis limítrofes amb continuïtat urbanística suposen la mateixa localitat, negant així el dret a gaudir de 4 dies laborables.

³ També aquí l'Administració aplica el criteri restrictiu de la localitat comentat al punt anterior, amb la finalitat de limitar al màxim possible, el gaudiment d'un nombre de dies superior al mínim previst. Així, si el fet esdevé en un municipi diferent del lloc de treball però limítrof amb el del lloc de treball es disposa d'un dia menys que si no existís continuïtat entre nuclis urbans de diferents municipis.

Segons Funció Pública, per a que es consideri que hi ha hospitalització cal que ho estableixi expressament el document del centre hospitalari. Entenem però que és suficient qualsevol document que ho acrediti.

Tot i el que hem dit, l'hospitalització d'un familiar, quan dura més de 24 hores, és reconduïble cap a la malaltia greu, de manera que se li aplica el seu règim, més favorable.

Així doncs, l'hospitalització de menys de 24 hores dóna dret a 2 dies laborables o 4 segons si és al mateix municipi o no.

Atès que no hi ha cap norma que ho estableixi aquests dies es poden gaudir de forma discontinua.

2.4. Criteris de consolidació del grau personal

En la reunió de 25.04.16 de la Mesa Sectorial un altre punt de l'ordre del dia era l'aclariment dels criteris per a la consolidació del grau personal. Funció Pública ens va lliurar un document que concreta aquests criteris, tot i que en bona part estan reflectits a la normativa. Us en fem un resum:

a) Personal de nou ingrés que ocupa un lloc de nivell superior al mínim del cos

El grau es consolida començant pel nivell mínim del cos (art. 81 Decret 1/1997, de 31 d'octubre).

Exemple: si un Administratiu entra amb un nivell 14, primer haurà de consolidar el 12 i un cop consolidat aquest començarà a consolidar el 14. Si hi ha continuïtat en el lloc de treball, tardarà 4 anys a consolidar el nivell 14.

b) Càlcul del temps de serveis prestats com a interí a efectes de reconeixement del grau

El serveis prestats com a funcionari interí no poden tenir-se en compte a efectes de consolidació del grau personal.

c) Consolidació del grau en cas de reclassificació del lloc de treball

S'anirà consolidant fins assolir el grau corresponent al lloc reclassificat. Es a dir, si durant el temps que un funcionari ocupa un lloc se'n modifica el nivell, el temps que l'ha ocupat es computa amb el nivell més alt amb que aquest lloc ha estat classificat (art. 81.2 Decret Legislatiu 1/1997 i art. 69 Decret 65/1987, de 15 de gener)

Exemple: S'ocupava un lloc de nivell 14 que ha estat reclassificat a 18. El grau consolidat era el 14 des de feia un any. El servei s'ha prestat sense interrupció. En aquest cas dins d'una any mes es consolidarà el 16 i dins de dos anys més el 18.

d) Consolidació del grau corresponent al nivell d'un lloc ocupat en comissió de serveis

Es consolida el grau corresponent al nivell del lloc d'origen. El desenvolupament d'un lloc amb caràcter provisional no permet consolidar el nivell d'aquest lloc (art. 3.1.3 Decret 134/1988, de 24 de maig, sobre normes complementàries als catàlegs de llocs de treball).

e) Consolidació quan s'està en situació de serveis especials

El temps prestat en aquesta situació computa com a prestat en el darrer lloc definitiu (art. 82 Decret Legislatiu 1/1997).

f) Conservació del grau quan, per promoció interna, es canvia de cos

Es conserva el grau sempre que es trobi dins de l'interval del nou cos (art. 60.2 Decret Legislatiu 1/1997).

Exemple: Administratiu de grau 22 passa, per promoció interna, a un lloc de Tècnic Superior de nivell 20. Conserva el grau 22.

Encara més, tot i que no ho diu Funció Pública, el temps de serveis prestats en el cos d'origen s'aplica a la consolidació del grau (art. 60.2 Decret Legislatiu 1/1997).

Exemple: Administratiu que feia un any que estava consolidant el grau 20 passa, per promoció interna a una plaça de Tècnic superior de nivell 20. Consolidarà aquest nivell passat 1 any.

No el conserven els que accedeixen per torn lliure (criteri de Funció Pública).

g) Reconeixement del grau obtingut en una altra Administració Pública

Es conserva el grau sempre que es trobi dins de l'interval del nou cos.

2.5. Altres temes tractats a la Mesa Sectorial: Compensació de les hores de formació

L'assistència a cursos de formació suposa la imputació d'un nombre determinat d'hores que, actualment, no coincideix necessàriament amb la jornada laboral.

Per exemple, l'assistència a un curs de 9 a 14 hores a l'altre extrem de la ciutat on es troba el lloc de treball o bé en una ciutat diferent obliga a computar el temps dels desplaçaments a més de computar el temps efectiu que dura el curs.

Davant la manca d'uns criteris per part de Funció Pública, diferents Departaments apliquen criteris diferents. Tenint en compte que la formació té com a darrer beneficiari la pròpia Administració, el criteri sobre les hores a imputar haurien de ser prou amplis per a que les conseqüències de la formació no recaiguessin sobre la pròpia persona que realitza el curs.

Funció Pública s'ha compromès a estudiar el tema i dir alguna cosa en la propera reunió.